

ехме с брат ми Чухме да бие непрекъснато камбаната като на умиряло. Погледнахме към Банско и видяхме часовниковата кула цяла обвита в черно. Направи ми впечатление също, че много хора от съседните села на групи вървят по посока на Банско. Решихме и ние двамата да тръгнем нататък да видим на къде отива народа. Местността "Ушите" беше почерняла от народ. Мушнахме се към средата и какво да видя? Наредени три ковчега и в единия познах лицето на текьо. Хвърлих се над него, започнах да плача и да нареждам като старица. Някой ме вдигна, взе да ме успокоява и нищо вече не помня...

После от разказа на възрастните научих, че в Мехомия арестантите ги качили на коне, а залтиетата ходели пеша. Това било направено за да не пострадат часовете при стрелбата срещу нашите близки. Когато видях убитите единият от тях в ръката си беше стиснал конска грива, на другия му се виждаше разбитият череп с потекъл мозък. За тези черни дни напомня паметникът, който стои и сега отстранен на шосето между Банско и село Добринище. На него е написано:

Борис Тодев

Милан Колчаков

Никола Проданичин

А народа започна да пее песента:

Три се къци затвориха

•  
•  
•

Баща ми беше тих човек, загина на 42 години. Неговото арестуване отначало нашите си обясняваха, че са го взели за заложник за двамата ми братя Йонко и Коце. Но когато се вдигна голям шум около звярското убийство, всички хора се бяха възмутили от своеволната на банибозука, турците се стреснаха и обясниха, че при арестуването е станало грешка, били са збъркани имената. Вместо Борис Голев, взели са Борис Тодев; за Митър Заов - Милан Зъов; за Никола Прода-